

Když přišel „bílý obr“...

Kdo nechce slyšet

V přírodní rezervaci sešla jedna teriérská dáma ze správné cesty a od labutě dostala lekci, na kterou nestačila.

Pro roztomilou Frenzi (5 let) to vlastně měla být jen malá procházka přírodní rezervací v blízkosti, aby jí lépe vytrávil. Cesta vedla blízko pohoří Wiehen po břehu velkého rašeliníště. Frenzi byla chytrá a vyznala se tu a docela přesně věděla, že nově položenou stezku přírodní rezervací nesmí nikdy opustit, proto nepotřebovala ani při delších procházkách vodítko. Byla velmi učenlivá a poslouchala na slovo. Kdyby jen v rašeliníšti nespátřila „bílého obra“ v podobě nádherné labutě.

Co se to tam blýská tak světlého za hustým křovím? Frenzi se najednou zastavila, nastražila uši a poslouchala tu neznámou bytost, která se blížila zezadu po hladině jezírka cílevědomým pádlováním nohama. Párek labutí, našich největších vodních ptáků, si na vyvýšeném ostrůvku uprostřed jezírka postavil hnízdo ze stébel rákosí a větviček okolních křovin. Matka labuť už pečovala o potomstvo. Mohutný labutí manžel odhalil zdánlivého „vetřelce“ už před hodnou chvílí a opustil hnízdo. Svými velkýma a silnýma nohama vybavenýma plovacími blánami pádloval vodou a zakrátko stál na břehu před dokonale překvapenou Frenzi.

Majestátní labuť rozložila před Frenzi svá ohromná křídla. Přesně podle hesla: „Stůj, ani o krok dál! Tady je mé území a na něm nemají psi co pohledávat!“ Pro Frenzi to bylo její první setkání „třetího druhu“. Tato psí dáma ještě nikdy předtím neviděla tak ohromného ptáka – a ptáci nemohou být pro psa přece nijak

zvláště nebezpeční! „Co by se mi asi tak mohlo stát, když tomuhle chlapáčkovi trochu naženu strach?“ To si asi pomyslela Frenzi, když jako odvážná teriérská dáma přešla s hlasitým štěkotem do ofenzívy. Kdo však nechce slyšet, musí pocítit. Frenzi ve svých plánech vůbec nepočítala s mohutným labutím otcem. Labuť Frenzi napadla silnými údery křídel a s hroziivě vztyčeným labutím krkem, pak ji pronásledovala a nakonec zahnal na útěk. Matka labuť sedící na vejcích sledovala tento nerovný boj zpozvzdálí. Pokud by labutímu muži hrozilo nebezpečí, tato královna mezi vodními ptáky by nepochybně přerušila plnění svého důležitého poslání a svému božskému manželovi by nepochybně přispěchala na pomoc. Na tuto poloviční porci teriéra však opravdu nebylo další labutě třeba.

Frenzi mezitím dosáhla nově položené cesty přírodní rezervací a před agresivitou labutího manžela se uchýlila do bezpečí. Odvážná teriérská dáma byla dokonale vyvedena z konceptu. Pro Frenzi to byla hořká porážka. Na dobrodružství s labutí už nikdy ve svém životě nezapomene. A v budoucnosti tato teriérka rozhodně nikdy neopustí cestu rašeliníštěm jen kvůli labuti. *Martin Nobbe*